

عنوان مقاله:

صحت شرط رهن در عقد ضمان

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای فقهی و اصولی، دوره 4، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

غلامرضا یزدانی - عضو هیات علمی دانشگاه علوم اسلامی رضوی مشهد مقدس

خلاصه مقاله:

اصل حاکمیت اراده آنگاه که در کنار روایاتی همانند المومنون عند شروطهم قرار گیرد، نتیجه اش صحت هرگونه شرطی است که در ضمن عقد درج می شود مگر شرایطی که به کمک دلیل خارجی، باطل یا مبطل بودن آنها به اثبات رسیده است. یکی از شروطی که صحت آن مورد تردید است، شرط رهن در ضمن عقد ضمان است. بدین معنا که در ضمن عقد ضمان به نفع ضامن یا مضمون له، شرط رهن شود. شرط رهن در عقد ضمان، از مباحث مستحدث فقه به شمار رفته و به نظر می رسد اولین فقیهی که این مساله را عنوان کرده است، سید یزدی است. از زمان طرح این مساله، فقها صحت و بطلان این شرط، اختلاف نظر دارند. مقاله حاضر با بهره گیری از روش توصیفی تحلیلی و مبتنی بر روش کتابخانه این در صدد بررسی صحت و بطلان این نوع شرط می باشد. به نظر نگارنده، شرط رهن چه نفع مضمون له و چه به نفع ضامن، باید شرط صحیحی قلمداد شود.

کلمات کلیدی:

ضمان، شرط، رهن، حاکمیت اراده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/938219>

